

Пери, Якопо, нареченъ „Цасерино“ Peri, Jacopo — Zasserino — единъ отъ създателитѣ на речитативния стилъ, род. 20 авг. 1561 въ Римъ, умр. 12 авг. 1633 въ Флоренция, ученикъ на Кристофано Малвечи въ Лука, главенъ директоръ на музиката и музикантитѣ въ двореца въ Флоренция. П. е единъ отъ виднитѣ посетители на дома на благородничитѣ Барди и Корси, дето се събирали учени, музиканти и др. и, въ желанието си да възкресятъ древногръцката драма, създаватъ речитативния стилъ. П. и Качини компониратъ едновременно на текстъ отъ Ринунчини първата опера „Дафне“, дадена за пръвъ пътъ презъ 1597 г. Следъ това П. написва „Евридика“ (сщо компонирана и отъ Качини, като първия се държи въ речитативния стилъ, а втория — въ ариозния), речитативитѣ на Монтевердиевата „Ариана“, после „Темида“, „La precedenza delle dame“, „Флора“ (заедно съ други). Освенъ опери, писалъ е: „Le varie musiche del I. P.“ за 1, 2 и 3 гласа съ китаронъ или органъ.

Перликъ, Рудолфъ патеръ Ромуалдъ — Perlik, Rudolf pater Romuald — калугеръ отъ ордена на премонстратитѣ, музикаленъ изследвателъ, род. 1882 въ Мито, уредилъ е архива на манастира „Страховъ“. Написалъ: „Бохумиръ Янъ Длабачъ“, „Къмъ историята на музиката въ Страховъ въ I-та половина на 18 вѣкъ“. П. е доцентъ по църковна музика въ теологическия факултетъ въ Прага.

Пермутацио, лат. permutatio, фр. permutation — се нарича, въ системата на солмизацията — промѣната на една и сща нота, споредъ употребата ѝ — съ бекаръ, бемолъ или диезъ.

Пернъ, Франсуа Луи — Perne, François Louis — французски компонистъ и музикаленъ историкъ, род. 4 окт. 1772 въ Парижъ, умр. 26 май 1832 г., ученикъ на абатъ Одимонъ, контрабасистъ въ Голѣмата опера, после професоръ по хармония въ консерваторията, и главенъ инструкторъ и библиотекаръ. Писалъ: сонати и вариации, една голѣма и една малка школа за пиано, една тройна 4-гласна fuga, (която се обръща на листа, и може да се пѣе отзадъ на-

предъ). Отъ многото негови исторически трудове, печатани сж само: „Студия върху мелодиитѣ на пѣснитѣ на Шатленъ дьо Сузи“ (1830), върху гръцката нотописъ, както и единъ „Курсъ по хармония и акомпаниментъ“ (1822).

Перози, Лоренцо — Perosi, Lorenzo — компонистъ, род. 20 дек. 1872 въ Тортона, приема свещенически санъ, учи въ Милаиската консерватория и Регенсбургъ, помощникъ-директоръ на капелата и хора при „Св. Марко“ въ Венеция, отъ 1898 — диригентъ на хора при Сикстинската капела. П. възвръща ораторията къмъ образцитѣ ѝ отъ XVI и XVII в., като третира оркестра съ модерни срѣдства. Писалъ: 2 симфонични поеми и 8 сюити за голѣмъ оркестъръ, цигулковъ концертъ, сюита за клавирио, цигулкова соната, вариации за пиано и цигулка, и за виола и цигулка, 10 оратории, 25 меси, една Стабатъ матеръ и др. църковни композиции.

Перотиниусъ — Perotinus — французски компонистъ отъ XII в. отъ Парижката школа „Notre dame“, който съ своитѣ преработки на хорални мелодии поставя не само единъ, но два и три горни гласа, — въ които той се явява голѣмъ майсторъ на повторенията съ вариации измѣнения.

Перпетуумъ мобиле, лат. perpetuum mobile — се наричатъ музикални творби, които отъ начало до края се състоятъ отъ ноти съ еднакви малки стойности.

Персиани, Фани, родена **Такинарди** — Persiani, Fanny — Tacchinardi — знаменита пѣвица, род. 4 окт. 1812 въ Римъ, умр. 31 май 1867 въ Паси при Парижъ, учила при баща си Николо Т., следъ отличенъ дебютъ въ Ливорно, 1832, пѣе въ Парижъ, Лондонъ и цѣла Европа, и си спечелва име на знаменита пѣвица.

Персимфансъ = първи симфонически ансамбълъ — име на първия симфонически оркестъръ безъ диригентъ, основанъ 1926 въ Москва.

Персию, Луи Люкъ Луазо дьо — Persius, Loius Luc Loiseau — французски компонистъ, род. 4 юли 1769 въ Мецъ, умр. 20 дек. 1839 въ Парижъ, главенъ инспекторъ на музиката, директоръ на Голѣмата